

Добро завжди повертається добром!

Найпрекрасніша складова людини – це її душа – незмірна, глибока, чуйна... Але на жаль, сучасність вкотре показує, що не кожен здатен проявити усі її прекрасні грані.

День від дня з екранів телевізорів, на сторінках соціальних мереж, банерах і дошках оголошень мимоволі ми спостерігаємо одне і те ж саме прохання: «Не залишайтеся байдужими...». Гроші на операцію, їжу чи одяг, на життя... Сьогодні жорстоке і змушує нас замислитись над тим, що кожна третя людина потребує допомоги – матеріальної, фінансової, психологічної, врешті-решт – просто підтримки, дружнього плеча чи підбадьорюючої усмішки.

Зізнаюсь, мало хто з нас хоча б раз відвідував дитячий будинок, лікарню для душевнохворих, або відділення з хворими дітками в онкологічних клініках... А давайте пригадаємо чи зустрічались ви хоча б раз у житті поглядом з розумово відсталою людиною, інвалідом чи дитиною, яку покинула мама? Упевнена, що так: у вагоні метро, на східцях у підземному переході, на вокзалах. І що ж найчастіше відбувається у такій ситуації? Ми поволі відводимо очі, чи то від неявного сорому, чи то від побаченого іскристого болю, що наче сніг у вітряну погоду, лиш доторком до обличчя обпікає холодним вогнем. Що ми відчуваємо? Співчуття, страх, невпевненість...? Ні. Ми відчуваємо, що те, чим ми наділені вищими силами – наша душа, її справжня сутність, утримана сотнями стереотипів та мільйонами нав'язаних думок, прагне свободи! Шалена та щира, вона спішить втілити

лише одне прохання – не бути байдужою. Це так просто і водночас надзвичайно складно...

Сьогодні функціонують сотні закладів для знедолених – дитячі будинки, лікарні для душевнохворих, для людей з обмеженими можливостями...

Це люди з незвичайним душами – вони особливі, не такі як ми. Вони беззахисні через надзвичайну чутливість, безкрайню доброту, глибоку віру. До них не торкнулась тінь заздрості, злості, невдоволення...! Вони, як ніхто інший, потребують допомоги.

Студенти Харківського національного технічного університету сільського господарства імені П.Василенка із року в рік збирають благодійні пожертви для різних цілей. Найголовнішим є те, що ініціативу для таких за-

ходів заходів проявляє сама молодь. Так, так! Це радує, значить доброта і співчуття у серцях іскраються, і з малесеньких вогників поволі розгориться справжнє полум'я.

Впродовж тривалого часу студенти та викладачі університету підтримують Кочетоцьку загальноосвітню санаторну школу-інтернат. Звісно, в першу чергу це проявляється в організованому зборі коштів, але не менш важливими є щорічні поїздки артистів ХНТУСГ до інтернату із захоплюючими художніми номерами, що дарують усмішки і прекрасний настрій дітлахам.

Цьогоріч за ініціативи студентської ради навчально-наукового інституту бізнесу і менеджменту була організована акція зі збору речей, їжі та предметів першої необхідності для пацієнтів закладу душевно-хворих селища Стрелече, що на Харківщині. Хотілося б відзначити студентку першого курсу ННІ БМ Пovalaєву Дар'ю, яка стала найактивнішою учасницею благодійних заходів.

І це лише незначна частина вчинків наших студентів, якими треба пишатися та невпинно долучатися до благодійних акцій, які організовує молодь.

Тож нехай Ваші душі невпинно сяють теплими промінцями добра і небайдужості. Не соромтесь чинити добро, шукайте однодумців і повірте, Ви не самі! Хай там що, не будьте байдужими, дослухайтеся до поклику серця і не забувайте: добро завжди повертається добром!

*РОМАНОВА Руслана,
голова прес-центру
студентської ради ННІ БМ.*

